

**ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

м. Луцьк

23 липня 2024 року

Луцький міськрайонний суд Волинської області в складі:

головуючого - судді -	Камінської К.О.,
за участю секретаря -	Агрипініної К.А.,
прокурора -	Старчука В.М.,
захисника -	Тарашевського В.М.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні №22022130000000231 від 21.06.2022, відносно **Горохової Олени Єгорівни**, 05.10.1988 року народження, уродженки с. Новорозсош, Новопокровського району Луганської області, зареєстрованої та мешканки с. Новорозсош, вул. Радянська, 42, Старобільського району, Луганської області, українки, гр. України, не одруженої, обіймаючої посаду начальника - мовою оригіналу «отделения поштовой связи «Бондаревка», складі створеного на тимчасово окупованій території підприємства – мовою оригіналу «государственного унитарного предприятия луганской народной республики «почта ЛНР», не судимої,

- у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.4 ст.111-1 КК України,

ВСТАНОВИВ:

Положеннями статей 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно - територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема і Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994 російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і

суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10.02.1995, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

Відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали 31.05.1997 Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 - 3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований російською федерацією 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Незважаючи на вищевикладене, 21.02.2022 російською федерацією визнано так звані «донецьку народну республіку» та «луганську народну республіку» незалежними державами, попередньо впроваджуючи в період 2013-2022 років, у тому числі із застосуванням засобів масової інформації, ідеї єдиного російського народу та відсутності української нації, вчиняючи неоголошені та приховані вторгнення на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, організовуючи та підтримуючи терористичну діяльність, направлену на окупацію Донецької та Луганської областей та порушення територіальної цілісності України.

Надалі «президент» російської федерації оголосив 24.02.2022 про рішення розпочати так звану спеціальну військову операцію в Україні.

Після цього збройними силами російської федерації, які діяли за наказом військово-політичного керівництва рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабам і складам Збройних сил України, а також підрозділами збройних сил та інших військових формувань рф 24.02.2022 здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна через державний кордон України, який проходить територіями Автономної республіки Крим, Донецької, Луганської, Харківської, Херсонської, Миколаївської, Сумської, Чернігівської та інших областей, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини,

інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, окупували частину вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час і призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

У свою чергу, указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено воєнний стан на всій території України, дія якого неодноразово продовжувалася та який триває по даний час.

Відповідно до ч. 2 ст. 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Відповідно до ст. 9 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII, державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

Встановлено, що до початку повномасштабного воєнного вторгнення в Україну 24.02.2022 з боку держави-агресора (російської федерації), Горохова О.Є. займала посаду начальника відділення поштового зв'язку «Бондарівка» Луганської дирекції АТ «Укрпошта», розташованого в с. Бондарівка Старобільського району Луганської області, до 07.04.2022 та мала достатній досвід роботи на посаді, а також безпосередньо володіє специфікою особливостей господарської діяльності, яка формується та реалізовується вказаним підприємством.

Починаючи з 24.02.2022 територія с. Бондарівка Старобільського району Луганської області була тимчасово окупована зс держави-агресора РФ та, в подальшому, Наказами Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25.04.2022 «Про затвердження Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) (втратив чинність 22.12.2022), та № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією», село Бондарівка є тимчасово окупованою російською федерацією територією України, де, у результаті ведення агресивної війни з боку російської федерації проти України, припинили свою роботу державні органи та установи, у тому числі АТ «Укрпошта».

У ході розвитку подій, пов'язаних з широкомасштабним вторгненням РФ на територію України, у невстановлені досудовим розслідуванням з об'єктивних обставин дату та час, але не пізніше 13.06.2022, на базі захопленої будівлі, яка розташована за адресою: Луганська область, Старобільський район, с. Бондарівка, провулок Центральний, буд. 25, невстановленими особами, з числа представників військової окупаційної адміністрації Старобільського району Луганської області, всупереч вищевказаним приписам Конституції України та Законів України, створено відділення поштового зв'язку – мовою оригіналу «отделение поштовой связи «Бондаревка» государственного унитарного предприятия луганской народной республики «почта ЛНР»».

Перебуваючи на тимчасово окупованій території с. Бондарівка Старобільського

району Луганської області, яка з 24.02.2022 і на час повідомлення про підозру знаходиться під окупацією зс рф, громадянка України Горохова О.Є., маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення факту збройного конфлікту, викликаного російською військовою агресією, а відтак усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, водночас підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, а також з корисливих мотивів та хибного почуття кар'єризму, вирішила використати факт встановлення окупаційної влади на території Старобільського району Луганської області у своїх особистих інтересах та, у невстановлені досудовим розслідуванням з об'єктивних обставин дату та час, але не пізніше 13.06.2022, добровільно надала згоду щодо призначення її у новостворене державою-агресором відділення поштового зв'язку – мовою оригіналу «отделение поштовой связи «Бондаревка» государственного унитарного предприятия луганской народной республики «почта ЛНР»» на посаду начальника, яка пов'язана із виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, в тому числі і на провадження господарської діяльності.

Так, Горохова О.Є., обіймаючи посаду начальника – мовою оригіналу «отделения поштовой связи «Бондаревка», у складі створеного на тимчасово окупованій території підприємства – мовою оригіналу «государственного унитарного предприятия луганской народной республики «почта ЛНР»», здійснюючи керівництво вказаним відділенням зв'язку, організовує та забезпечує провадження ним господарської діяльності, а саме - пов'язаної з реалізацією товарів, виконанням робіт, наданням послуг окупаційній адміністрації, зокрема, наданням поштових, фінансових та комерційних послуг, спрямованих на отримання прибутку вищевказаного підприємства, серед яких: приймання, відправлення/пересилання та доставка поштових відправлень, грошових переказів, реалізація періодичних друкованих видань (газет, журналів), конвертів, пакунків, поштових марок, реалізація стартових пакетів телекомунікаційної компанії «Лугаком», що надає послуги мобільного зв'язку на території тимчасово окупованої частини Луганської області і приймання платежів за послуги вказаного мобільного зв'язку, а також надання рекламних послуг для бізнесу, тощо.

Обвинуваченій Гороховій О.Є. інкримінується провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, тобто вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч.4 ст.111-1 КК України.

Прокурор відділу Волинської обласної прокуратури Старчук В.М. в судовому засіданні обставини, визначенні в обвинувальному акті підтримав у повному обсязі, в обґрунтування винуватості обвинуваченого зазначив, що показання свідків та подані письмові докази підтверджують протиправність злочинних дій Горохової О.Є., а кваліфікація кримінального правопорушення є вірною для того, щоб довести винуватість останньої у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.4 ст. 111-1 КК України, поза розумним сумнівом.

Відтак, прокурор відділу Волинської обласної прокуратури Старчук В.М. просив суд визнати Горохову О.Є. винною у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.4 ст. 111-1 КК України, та призначити їй покарання у виді позбавлення волі на строк 4 роки з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності на строк 15 (п'ятнадцять) років, з конфіскацією усього належного на праві приватної власності майна.

Судовий розгляд у межах цього кримінального провадження здійснювався за відсутності обвинуваченої Горохової О.Є. (in absentia), яка показань суду не надавала, будь-яких клопотань від останньої на адресу суду також не надходило.

Відповідно до ухвали Луцького міськрайонного суду Волинської області від 28.02.2024 постановлено здійснювати спеціальне судове провадження за обвинувальним

актом щодо Горохової О.Є., яка обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.4 ст. 111-1 КК України.

Судом вживалися заходи для виклику обвинуваченої Горохової О.Є. для забезпечення доступу до правосуддя, у зв'язку із чим остання викликала в судові засідання в порядку ст.323 КПК України. Повістки про виклик опубліковувалися у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, а саме у газеті «Урядовий кур'єр», на офіційному веб-сайті Луцького міськрайонного суду Волинської області, а також на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Таким чином, суд вважає, що наявні у справі документи свідчать про відмову Горохової О.Є., яка в свою чергу повинна була знати про розпочате кримінальне провадження, від здійснення свого права предстати перед українським судом за діяння вчинені на території суверенної України, юрисдикцію якої обвинувачена над собою не визнає, та захищати себе безпосередньо в такому суді, а так само свідчать про її наміри на ухилення від кримінальної відповідальності.

У той же час, ухилення обвинуваченої Горохова О.Є. від правосуддя, суд оцінює як реалізацію останньою її невід'ємного права на свободу від самозвинувачення чи самовикриття (п/п. «g» п.3 ст.14 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, ст.63 Конституції України), як одну з ключових гарантій презумпції невинуватості.

Водночас, це кримінальне провадження здійснювалось за обов'язковою участю захисника, який був забезпечений державою з Західного регіонального центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги.

Враховуючи наведене, суд вважає, що стороною обвинувачення та судом вживалися достатні заходи щодо дотримання прав обвинуваченої Горохової О.Є. на захист та доступ до правосуддя, з урахуванням здійснення спеціального досудового розслідування та спеціального судового провадження.

Винуватість обвинуваченої Горохової О.Є. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.4 ст.111-1 КК України, тобто провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, повністю доводиться зібраними та дослідженими в ході судового розгляду доказами.

Допитаний в судовому засіданні в режимі відеоконференції свідок Фоменко Ю.Г. суду показав, що він працюючи в Харківській дирекції «Укрпошта» мав спілкування із обвинуваченою Гороховою О.Є., оскільки в його обов'язки входило перевірка відділень «Укрпошта» господарської діяльності та він декілька разів виїжджав в с. Бондарівка, Луганської області, де начальником поштового зв'язку була Горохова О.Є.. В «Укрпошта» він працює з 2020 року і до війни він неодноразово спілкувався із Гороховою О.Є. по роботі. Додав, що в ході перевірки господарської діяльності по місцю роботи обвинуваченої, в неї були виявлені певні негаразди, а саме в частині фінансової діяльності.

В червні 2022 року, він зателефонував до Горохової О.Є. через месенджер «Телеграм», та запитав чи вона виїхала на підконтрольну територію, на що остання повідомила, що не виїжджала, виїжджати не збирається та вже працює начальником поштового зв'язку луганської народної республіки. Вважає, що Горохова О.Є. добровільно погодилася на співпрацю із окупаційною владою.

Допитаний в судовому засіданні в режимі відеоконференції свідок Загрійчук С.І. суду показав, що Горохова О.Є. являється його родичкою, оскільки є донькою його двоюрідної сестри. Горохова О.Є. до повномасштабного вторгнення займала посаду начальника поштового відділу в с. Бондарівка Луганської області, а після окупації пішла на співпрацю із окупаційною владою.

Він бачив на сайті лнр відео, де Горохова О.Є. висловлювала антиукраїнські відгуки та підтримувала окупаційну владу.

Крім того, він спілкувався із мамою обвинуваченої, яка повідомляла, що її доньці

Гороховій О.Є. окупаційна влада запропонувала ту ж посаду, яку вона займала до вторгнення, на що остання добровільно погодилася. Будь якого примусу до обвинуваченої щодо заняття даної посади при окупаційній владі не було, вважає, що вона чекала «руського міра», була проросійських поглядів.

Показання свідків Фоменка Ю.Г., Загрійчука С.І. є чіткими, послідовними та дають змогу відтворити всі обставини кримінального правопорушення, які були до, на момент та після його вчинення. Немає в суду обґрунтованих підстав вважати, що останні оговорюють обвинувачену, оскільки в суді не було встановлено таких об'єктивних причин, а їх показання повністю узгоджуються між собою та відповідають й іншим доказам у справі.

Окрім показань свідків, винуватість Горохової О.Є. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.4 ст.111-1 КК України, об'єктивно підтверджується також і іншими доказами, дослідженими безпосередньо у кримінальному провадженні, які були досліджені в судовому засіданні, а саме:

- протоколом огляду від 24.06.2022 року за результатами проведення огляду мережі Інтернет на відеохостингу YouTube виявлено канал «Родной Антрацит», із свідком Фоменком Ю.Г., де останній впізнав колишнього начальника відділення поштового зв'язку Бондарівка АТ «Укрпошта» Горохову Олену Єгорівну, 05.10.1988 р.н.;

- протоколом огляду від 24.06.2022 року за результатами проведення огляду мережі Інтернет на відеохостингу YouTube виявлено канал «Родной Антрацит», із свідком Хоменко А.В., де остання впізнала колишнього начальника відділення поштового зв'язку Бондарівка АТ «Укрпошта» Горохову Олену Єгорівну, 05.10.1988 р.н.;

- інформацією від 09.09.2022 року наданою з 7 відділу ГВ ЗНД 3 управління ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях, де отримано копію паспорта Горохової О.Є., що вказує на те, що Горохова О.Є. має громадянство України;

- повідомленням АТ «Укрпошта» Донецька дирекція від 13.09.2022 про те, що Горохова О.Є. перебувала в трудових відносинах із Луганською дирекцією АТ «Укрпошта» та займала посаду начальника СВПЗ «Бондарівка»;

- протоколом огляду від 24.06.2022 року за результатами проведення огляду мережі Інтернет на відеохостингу YouTube виявлено канал «Родной Антрацит», із свідком Загрійчуком С.І., де останній впізнав свою племінницю Горохову Олену Єгорівну, 05.10.1988 р.н., яка до початку бойових дій працювала на посаді колишнього начальника відділення поштового зв'язку Бондарівка АТ «Укрпошта»;

- протоколом огляду диска від 01.05.2023 року, на якому наявна інформація щодо користування сім-картою оператора мобільного зв'язку ПрАТ «ВФ Україна» з мобільним номером +38-050-60-21-997 належного Гороховій О.Є.;

- протоколом огляду від 04.07.2022 року, згідно якого оглянуто відео, опубліковане в мережі Інтернет на відеохостингу YouTube, де на вказаному відео гр. Горохова О.Є. надає інтерв'ю в якості начальниці відділення поштового зв'язку Бондарівка ДУП ЛНР «Пошта ЛНР»;

- протоколом огляду від 13.04.2023 року, згідно якого проведено огляд диску для лазерних систем зчитування інформації типу DVD-R марки «VIDEX», що 04.07.2022 року було долучено до протоколу огляду відео, яке опубліковане в мережі Інтернет на відеохостингу YouTube, під назвою «Новое отделение почты в селе Бондаревка, Марковского района», яке розміщене 13.06.2022 року;

- висновком судово-лінгвістичної семантико-текстуальної експертизи №54/1516-302 від 18.08.2023 року, згідно якої у результаті семантико-текстуального аналізу наданого на дослідження текстового матеріалу – текстового наповнення відеозапису під назвою «Новое отделение почты в селе Бондаревка, Марковского района», що зафіксовано у протоколі додаткового огляду від 03.08.2023 року, встановлено наявність лінгвістичних ознак провадження Гороховою Оленою Єгорівною, керівником поштового відділення господарської діяльності на тимчасово окупованій російською федерацією території України;

- протоколом додаткового огляду від 03.08.2023 року, згідно якого оглянуто диск для лазерних систем зчитування інформації типу DVD-R марки «VIDEX» об'ємом пам'яті 4,7 GB з номером на ньому 111102-sl на якому присутнє відео, яке опубліковане в мережі Інтернет на відеохостингу YouTube, під назвою «Новое отделение почты в селе Бондаревка, Марковского района», яке розміщене 13.06.2022 року;

- протоколом огляду від 12.04.2023 року, згідно якого оглянута стаття з назвою «Почта ЛНР» відкрила еще три отделения святы в освобожденном Марковском районе», кА опублікована 14.06.2022 року о 12.50 год. на сайті «Луганский информационный центр»;

- протоколом огляду від 18.04.2023 року, згідно якого оглянуто сайт з назвою «Государственное унитарное предприятие Луганской народной республики «Почта ЛНР»»;

- протоколом огляду від 20.04.2023 року, згідно якого оглянуто сайт з назвою «ZOV ЛНР»;

- протоколом огляду від 16.05.2023 року, згідно якого оглянуто сайт з назвою «Предоставление сведений из ЕГРЮЛ/ЕГРИП»;

- копією наказу Луганської дирекції АТ «Укрпошта» №225/к від 01.04.2022 року, згідно якого Горохову О.Є.07.04.2022 року звільнено з посади начальника відділення зв'язку поштового;

- наданою інформацією з головного управління ДПС у Волинській області з бази даних ДРФО ДПС станом на 17.03.2023 року щодо сум отриманих з доходів та сплачених з них податків громадянкою Гороховою Оленою Єгорівною, РНОКПП 3242019883, за період з I-го кварталу 2022 року по IV-й квартал 2022 року.

Крім того, під час судового розгляду досліджені такі документи, як: витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань №22022130000000231 від 21.06.2022 за ч.4 ст.111-1 КК України; постанова про доручення здійснення досудового розслідування кримінального провадження іншому органу досудового розслідування від 17.02.2023 року, ухвала слідчого судді Луцького міськрайонного суду від 01.11.2023 про обрання стосовно Горохової О.Є. запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою; ухвала слідчого судді Луцького міськрайонного суду від 01.11.2023 про надання дозволу на здійснення спеціального досудового розслідування; постанова про визнання документами та приєднання до матеріалів кримінального провадження від 20.06.2023 – визнано документами копію акту №2 від 17.03.2023; постанови про визнання документами та приєднання до матеріалів кримінального провадження від 13.04.2023 та 01.05.2023, де визнані речовими доказами та приєднано до матеріалів кримінального провадження - диск для лазерних систем зчитування інформації типу DVD-R марки «Perfeo» з написом «ВФ Україна» 22022130000000231, GD-23-05628/KI від 26.04.2023 та диск для лазерних систем зчитування інформації типу DVD-R марки «VIDEX» об'ємом пам'яті 4,7 GB з номером на ньому 111102-sl.; постановою про оголошення в розшук підозрюваною від 01.11.2023 року. Відомості, встановлені у зазначених документах, не є доказами винуватості обвинуваченої Горохової О.Є. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.4 ст.111-1 КК України. Водночас, ці дані свідчать про дотримання норм чинного кримінального процесуального законодавства під час здійснення досудового розслідування по даному кримінальному провадженню.

Згідно з ст.94 КПК України суд, керуючись законом, за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, оцінює кожний доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів – з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення.

Суд враховує, що практика Європейського суду з прав людини вказує на необхідність оцінювати докази, керуючись критерієм доведення «поза розумним сумнівом». Таке доведення має впливати із сукупності ознак чи неспростовних презумпцій, достатньо вагомих, чітких і узгоджених між собою (Рішення ЄСПЛ від 14.02.2008 у справі «Кобець проти України» п.43). Також має братися до уваги якість доказів, включаючи те, чи не

ставлять обставини, за яких вони були отримані, під сумнів їхню надійність та точність (Рішення ЄСПЛ від 11.07.2013 у справі «Веренцов проти України» - п.86).

Вищевказані показання свідків та письмові докази узгоджуються між собою, не містять суперечностей, які б могли поставити під сумнів їх правдивість та достовірність.

Суд критично відноситься до доводів захисника з приводу того, що стороною обвинувачення порушено принцип змагальності сторін, оскільки на його думку обвинувачена Горохова О.Є. була позбавлена можливості на власний захист, можливості надавати показання, подавати докази, оскільки сторона обвинувачення не подала жодного доказу на підтвердження того, Горохова О.Є. була ознайомлена із публікаціями про її виклики, а також не подала доказів щодо того, що останній відомо про кримінальне правопорушення, з огляду на таке.

Відповідно до ст.129 Конституції України та ст.7 КПК України основними засадами судочинства в Україні є верховенство права, законність, рівність усіх учасників судового розгляду перед законом і судом, повага до людської гідності.

Враховуючи ті обставини, що Горохова О.Є. обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.4 ст.111-1 КК України, знає про розпочате щодо неї кримінальне провадження і впродовж тривалого часу переховується від органів досудового розслідування, ухвалою суду від 28.02.2024 постановлено рішення про здійснення спеціального судового провадження стосовно вказаного вище обвинувального акту та, відповідно, судовий розгляд проводився за відсутності обвинуваченої. У зв'язку з цим обвинувачена Горохова О.Є. не була допитана судом в якості обвинуваченої по суті пред'явленого їй обвинувачення.

Відповідно до ч.2 ст.7 КПК України зміст та форма кримінального провадження за відсутності підозрюваного або обвинуваченого (in absentia) повинні відповідати загальним засадам кримінального провадження, зазначеним у частині першій цієї статті, з урахуванням особливостей, встановлених законом.

Отже, кримінальне провадження за відсутності обвинуваченої повинно відповідати, у тому числі таким загальним засадам судочинства, як законність, рівність перед законом і судом, презумпція невинуватості та забезпечення доведеності вини тощо (п.п. 2, 3, 10 ч.1 ст.7 КПК України).

Суть принципу законності відповідно до ч.1 ст.9 КПК України, крім іншого, полягає у тому, що під час кримінального провадження суд, прокурор та слідчий зобов'язані неухильно додержуватися вимог Конституції України, цього Кодексу, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вимог інших актів законодавства.

Згідно з ч.1 ст.10 КПК України суть принципу рівності перед законом і судом полягає у тому, що не може бути привілеїв чи обмежень у процесуальних правах, передбачених цим Кодексом, за будь-якими ознаками, у тому числі за політичними переконаннями.

Зважаючи на специфіку спеціального судового провадження (ч.3 ст.323 КПК України), суд, зберігаючи неупередженість та безсторонність, надає особливого значення охороні прав та законних інтересів обвинуваченого як учасника кримінального провадження, яке відбувається за його відсутності, забезпеченню повного та неупередженого судового розгляду з тим, щоб до обвинуваченого була застосована належна правова процедура в контексті приписів ст.2 КПК України з дотриманням всіх загальних засад кримінального провадження з урахуванням особливостей, встановлених виключно законом. Ці особливості вимагають від суду прискіпливої оцінки кожного поданого доказу обвинувачення, відтак поріг вимогливості до доказування у даному випадку має бути підвищений.

Обвинувачена Горохова О.Є., будучи обізнаною, що відносно неї розпочато кримінальне провадження та обвинувальний акт направлено до суду, у судові засідання не з'явилася, незважаючи на судові повістки (оголошення), опубліковані у газеті «Урядовий кур'єр», на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора, на офіційному веб-сайті

Луцького міськрайонного суду Волинської області, також шляхом здійснення альтернативних заходів.

Вважаючи достатньо забезпеченими під час судового розгляду процесуальні права сторони захисту та сторони обвинувачення на надання ними доказів на підтвердження та спростування висунутого обвинувачення, суд виходить із принципів реалізації права особи на справедливий суд, які закріплено в ст.6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, за яким винуватість особи у вчиненні злочину має бути доведена поза розумним сумнівом.

Зазначене кримінальне провадження за відсутності обвинуваченого (in absentia) відповідає загальним засадам кримінального провадження, з урахуванням особливостей, встановлених законом. Стороною обвинувачення використані всі передбачені законом можливості для дотримання прав обвинувачених, зокрема, права на захист, на доступ до правосуддя, тасмницю спілкування, невтручання у приватне життя.

Судом під час судового розгляду справи вживалися всі заходи для виклику обвинуваченої Горохової О.Є. до суду та повідомлення про дату і час розгляду справи для забезпечення права на захист, також судом здійснені усі передбачені законом заходи щодо дотримання прав обвинуваченої на захист та доступ до правосуддя з урахуванням встановлених законом особливостей такого провадження.

Крім того, суд критично відноситься до позиції захисника з приводу відсутності суб'єктивної сторони кримінального правопорушення, а саме відсутності умислу на вчинення кримінального правопорушення, в якому обвинувачується Горохова О.Є., з огляду на наступне.

Виходячи з положень ст.ст. 23, 24 КК України умисел є однією з форм вини, яка включає в себе інтелектуальну та вольову ознаки: усвідомлення характеру свого діяння, передбачення його наслідків та бажання чи свідоме допускання їх настання.

Суб'єктивна сторона кримінальних правопорушень характеризується прямим або непрямим умислом. У ряді складів кримінальних правопорушень за ч.ч. 2, 4, 5, 7 ст.111-1 КК важливе значення має добровільність (якщо особа здійснювала відповідні дії не добровільно, а під примусом (байдуже яким), склад правопорушення відсутній).

Твердження захисника щодо відсутності суб'єктивної сторони повністю спростовується дослідженими під час судового розгляду доказами, які визнані відповідно до ст.ст. 85, 86 КПК України належними і допустимими.

За частиною 4 ст.111-1 КК України, передбачена відповідальність за передачу матеріальних ресурсів незаконним збройним чи воєнізованим формуванням, створеним на тимчасово окупованій території, та/або збройним чи воєнізованим формуванням держави-агресора, та/або провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора. Окупаційна адміністрація російської федерації це сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг (п.6 ст.1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод та правовий режим на тимчасово окупованій території України»). У складі цього правопорушення важливим для кваліфікації є місце його вчинення - тимчасово окупована територія України. У кримінальному праві добровільним вважається діяння, яке вчинено при можливості вибрати декілька варіантів поведінки, з урахуванням сукупності обставин, які можуть виключати кримінальну протиправність за приписами статей 39, 40 КК України, однак яких суд у цьому

кримінальному провадженні не встановив. Організаційно-розпорядчі обов'язки - це обов'язки зі здійснення керівництва галуззю промисловості, трудовим колективом, ділянкою роботи, виробничою діяльністю окремих працівників на підприємствах, в установах чи організаціях незалежно від форми власності. Адміністративно-господарські обов'язки - це обов'язки з управління чи розпорядження державним, колективним або приватним майном.

Аналогічний правовий висновок викладено у постанові Третьої судової палати Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду від 31.01.2024 у справі №638/5446/22 (провадження №51-4092км23).

Так, показаннями свідків Фоменка Ю.Г. та Загрійчук С.І. підтверджується саме добровільне зайняття Гороховою О.Є. зазначеної посади за відсутності фізичного чи психічного примусу, оскільки не надано доказів того, що Горохова О.Є. не мала можливості відмовитися від цієї посади та не встановлено факту тяжких життєвих обставин останньої.

З урахуванням вищенаведеного суд встановив, що Горохова О.Є. обіймаючи посаду у незаконному органі влади, опинившись в окупації внаслідок захоплення насильницьким незаконним способом території Луганської області представниками держави-агресора рф, не бажаючи втрачати роботу, добровільно зайняла зазначену вище посаду.

Підстав для визнання недопустимими доказів, які подані стороною обвинувачення, суд не вбачає, оскільки такі докази зібрані та отримані в порядку, передбаченому КПК України, будь-яких істотних порушень прав та свобод людини при цьому не виявлено.

Таким чином, порушень кримінального процесуального закону під час встановлення фактичних обставин вчинення злочину, які могли б істотно вплинути на висновки суду про винуватість обвинуваченої та на кваліфікацію дій або перешкодили чи могли б перешкодити суду повно і всебічно розглянути кримінальне провадження та ухвалити законне і обґрунтоване рішення, судом не встановлено.

За таких обставин, розглянувши кримінальне провадження з дотриманням положень ч.1 ст.337 КПК України, в межах висунутого обвинувачення, суд, оцінивши кожний доказ та сукупність зібраних доказів за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді всіх обставин справи в їх сукупності, приходять до висновку, що Горохова О.Є. своїми умисними протиправними діями, які виразилися у провадженні господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, вчинила злочин, передбачений ч.4 ст.111-1 КК України.

Визначаючи ступінь суспільної небезпечності вчиненого кримінального правопорушення, суд повинен виходити із сукупності всіх обставин справи, зокрема, форми вини, мотиву і цілі, способу, обстановки і стадії вчинення кримінального правопорушення, тяжкості наслідків, що настали.

У відповідності до вимог ст.ст. 50, 65 КК України, при призначенні покарання обвинуваченій Гороховій О.Є., суд враховує ступінь тяжкості вчиненого нею кримінального правопорушення, яке, відповідно до вимог ст.12 КК України, відноситься до категорії не тяжкого злочину, дані про особу обвинуваченої та обставини справи, що пом'якшують та обтяжують покарання.

Обставин, що пом'якшують покарання обвинуваченої, судом не встановлено.

Обставиною, що обтяжує покарання обвинуваченої Горохової О.Є., відповідно до ст.67 КК України, суд визнає, вчинення злочину з використанням умов воєнного стану.

Обвинувачена Горохова О.Є. раніше не судима, має постійне місце проживання, на обліку в лікарів нарколога чи психіатра не перебуває, даних про негативну характеристику немає.

На підставі викладеного, враховуючи обставини вчиненого кримінального правопорушення, дані про особу обвинуваченої, з огляду на тяжкість кримінального правопорушення, конкретні обставини справи, суд, реалізуючи принцип законності,

справедливості та індивідуалізації покарання, з огляду на положення ч.2 ст.50 КК України, обираючи строк покарання, передбачений санкцією закону, за якими визнав Горохову О.Є. винуватою, вважає за необхідне призначити останній покарання у виді позбавлення волі у мінімальній межі, з позбавленням права обіймати певні посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності на строк 10 років.

Разом з тим, оскільки обвинуваченою був вчинений злочин з метою збагачення, в суду немає підстав для незастосування додаткового покарання у виді конфіскації майна, яке передбачене санкцією ч.4 ст.111-1 КК України.

Відповідно до абз.5 ч.1 ст.55 КК України позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю як основне або додаткове покарання за вчинення кримінальних правопорушень проти основ національної безпеки України, передбачених статтями 111-1,111-2 цього Кодексу, призначається на строк від десяти до п'ятнадцяти років.

Суд під час ухвалення рішення враховує правові висновки, викладені у постанові колегії Першої судової палати Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду від 22.05.2018 у справі №753/18479/16-к (провадження №51-520км18) та постанові колегії Другої судової палати Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду від 21.06.2022 у справі №171/869/21 (провадження №51-838км22) в частині можливості призначення покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю, в тому числі і до осіб, які на час вчинення зазначеного кримінального правопорушення не займали офіційно певні посади та не займалися офіційно певною діяльністю, з огляду на положення, передбачені ст.55 КК України.

При цьому, з огляду на вчинення Гороховою О.Є. суспільно-небезпечного кримінального правопорушення у сфері злочинів проти основ Національної безпеки України, а також відсутність обставин, передбачених ст.66 КК України, що пом'якшують покарання та істотно знижують ступінь тяжкості вчиненого нею кримінального правопорушення, наявність обставини, що обтяжує покарання, суд, при призначенні покарання останній не вважає підстав для застосування положень ст.69 чи ст.75 КК України.

На глибоке переконання суду, призначене покарання, яке необхідно відбувати реально, є виваженим, справедливим, необхідним і достатнім для виправлення й попередження вчинення як обвинуваченою, так і іншими особами, нових кримінальних правопорушень.

Строк відбуття покарання обвинуваченій необхідно рахувати з дня приведення вироку до виконання.

Ухвалою слідчого судді Луцького міськрайонного суду Волинської області від 01.11.2023 щодо Горохової О.Є., в порядку ч.6 ст.193 КПК України, обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

Вирішуючи питання про запобіжний захід щодо обвинуваченої Горохової О.Є. суд вважає необхідним обраний обвинуваченій запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, залишити без змін до набрання вироком законної сили.

Питання про речові докази суд вирішує відповідно до вимог ст.100 КПК України.

Судові витрати, згідно ст.124 КПК України, що підтверджені документально, покласти на обвинувачену.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 366-368, 371, 374, 376 Кримінального процесуального кодексу України, суд,

У Х В А Л И В

Горохову Олену Єгорівну визнати винуватою у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.4 ст.111-1 КК України, та призначити їй покарання у виді позбавлення волі на строк 3 (три) роки з позбавленням права обіймати матеріально-

відповідальні посади на підприємствах, установах та організаціях усіх форм власності строком на 10 (десять) років, з конфіскацією всього майна, яке є власністю Горохової О.Є..

Строк відбування покарання **Гороховій Олені Єгорівні** рахувати з моменту приведення вироку до виконання, тобто з моменту її фактичного затримання.

Строк відбування покарання у виді позбавлення права обіймати матеріально-відповідальні посади на підприємствах, установах та організаціях усіх форм власності, обчислювати з моменту відбуття основного покарання.

Обраний в порядку ч.6 ст.193 КПК України щодо **Горохової Олени Єгорівни** запобіжний захід у вигляді тримання під вартою – залишити без змін.

Речові докази:

- диск для лазерних систем зчитування інформації типу DVD-R марки «Perfeo» з написом «ВФ Україна» 22022130000000231, GD-23-05628/KI від 26.04.2023» - залишити при матеріалах кримінального провадження №22022130000000231 від 21.06.2022;

- диск для лазерних систем зчитування інформації типу DVD-R марки «VIDEX» об'ємом пам'яті 4,7 GB з номером на ньому 111102-sl - залишити при матеріалах кримінального провадження №22022130000000231 від 21.06.2022;

Стягнути із обвинуваченої **Горохової Олени Єгорівни** в дохід держави судові витрати за проведення судово-лінгвістичної семантико-текстуальної експертизи №54/1516-302 від 18.08.2023 року в сумі 1911, 84 грн. та судової портретної експертизи №СЕ-19/103-23/6106-ФП від 14.06.2023 року в сумі 1912 грн., а всього на загальну суму 3823 (три тисячі вісімсот двадцять три) гривні 84 (вісімдесят чотири) копійки.

На вирок може бути подана апеляційна скарга до Волинського апеляційного суду протягом тридцяти днів з дня його проголошення через Луцький міськрайонний суд Волинської області.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано.

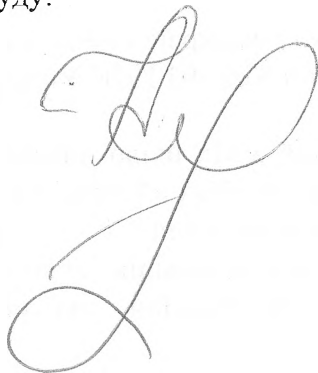
У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку.

Копію вироку після проголошення негайно вручити захиснику обвинуваченої та прокурору.

Інформацію про ухвалений вирок, опублікувати у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження згідно з положеннями статті 297-5 КПК України та на офіційному веб-сайті суду.

Суддя:

К.О. Камінська